

HOMILIA AMB MOTIU DEL CENTENARI DE LA RECONSTRUCCIÓ DEL SANTUARI DE ROCAPREVERA DE TORELLÓ

(1Re 8,22-23.27-30; 1Pe 2,4-9; Jn 2,1-11)

Benvolguts Mn. Jean-Claude, rector de les parròquies de Torelló i capellà custodi d'aquest santuari de Rocaprevera; benvolguts companys preveres concelebrants; benvolguts senyor alcalde i regidor de Cultura de l'Ajuntament de la vila de Torelló; benvolguts membres del Patronat de Rocaprevera, la Comissió del Centenari i les paborbes; benvolguts familiars del senyor Pericas; benvolguts devots i devotes de la Mare de Déu i membres del Cor de Rocaprevera, i tots els qui avui sou aquí. I una salutació ben afectuosa, de part del senyor Bisbe, als malalts i a les persones que avui voldrien ser aquí però que el seu estat de salut els ho impedeix, sobretot els veïns del santuari, els residents a cal's avis.

1- La celebració del centenari de la reconstrucció d'aquest santuari és una molt bona ocasió per a recordar d'on venim. I la història ens diu que fou Mn. Marc Roca, -«un sant clergue», diuen els goigs- qui va erigir un oratori dedicat a la Mare de Déu l'any 1284.

La festa d'avui, doncs, ens posa en contacte amb els nostres orígens, amb les nostres arrels. Catalunya té arrels cristianes, i aquestes arrels al llarg dels segles han anat brotant i rebrotant arreu del país i aquest santuari i la devoció a la Mare de Déu en són exemples eminents.

Per tant, avui, és el moment de retre homenatge i tenir un record afectuós i agraït envers els vostres avantpassats que, fa més de set segles, van encetar la tradició de pujar a Rocaprevera a venerar Mare de Déu i van tenir el coratge de construir i reconstruir aquest santuari els segles XIII-XV-XVIII i XX.

I avui és el moment de felicitar-vos -a tots els torellonencs i la gent de la Vall del Gesper- per haver sabut conservar i enfortir aquesta tradició, haver embellit aquest santuari i el seu entorn i mantenir-hi el caliu de la devoció a la Mare de Déu.

Els vostres avantpassats i vosaltres formeu una llarga cadena de persones, i cada anella està unida a l'altra, per l'estimació a la Mare de Déu de Rocaprevera i a les vostres arrels cristianes. I d'aquí en neix un deure/repte que il·lusiona: no sols fer que aquesta cadena no es trenqui sinó que s'hi vagin afegint noves anelles, que són les noves generacions.

2 - Dins d'aquest santuari, durant segles, cada dia o almenys cada setmana hi ha ressonat i hi ressona la paraula de Déu, una paraula que espera ser escoltada, acollida. I avui, aquesta paraula, en la 1L, ens ha parlat de la pregària: el rei Salomó, en el temple, estava -“dret de cara a l'altar del Senyor”, pregant. I això és el que, per damunt de tot, venim a fer a Rocaprevera: pregar. I així ho recorden els goigs: «sigui aquest bell santuari llar pairal de Torelló on sovint vingui a portar-hi el tribut de l'oració». Ho sabeu més bé que jo: Són moltes i moltes les persones que veniu a esplaïar el vostre cor davant de Déu i la Mare de Déu, a demanar ajuda per un familiar malalt, resar el rosari, a pregar per la pau. I això us honora.

Però també aquesta paraula de Déu, en la segona lectura, ens ha recordat que som pedres vives , un temple espiritual, que té com a pedra angular Jesucrist. I, per tant, estem cridats a ser “santuàries vivents” enmig de la nostra societat.

Per això quan entrem en aquest santuari no hauríem d'oblidar-nos de mirar també cap enfora: el que ens diu la paraula de Déu ho hem de practicar a fora: hem de ser, sense fanatismes, signes de la presència de Déu arreu; hem de viure amb goig els valors de l'evangeli; hem de col·laborar, amb responsabilitat, a construir una societat més justa més humana, fraterna, més solidària, més respectuosa amb les persones i contribuir a la convivència a la felicitat de tothom. I tota aquesta manera de ser la podem començar d'aprendre aquí dins, als peus de la Mare de Déu de Rocaprevera.

3 - La celebració del centenari és una nova ocasió per a recordar que en aquesta casa pairal de Torelló hi ha una mestressa, que no és altra que la Mare de Déu. Maria, és la santa «mestressa» d'aquest santuari i l'evangeli ens ha recordat un gest ple de delicadesa i d'humanitat de Maria.

En les noces de Canà de Galilea, Maria es va adonar que s'havia acabat el vi i ella va impedir que aquells nuvis quedessin en ridícul. I fent un acte de confiança total en el seu Fill Jesús, digué als servidors: «Feu tot el que ell us digui».

I això, si estem atents, és el que la Verge ens diu a tots i cada un de nosaltres, quan venim aquí, a Rocaprevera: «Feu tot el que ell us digui». Ella sempre ens assenyala el camí; i el camí és Jesucrist. Està escrit en el llibre, l'Evangeli, que la imatge de l'infant Jesús, assegut al genoll dret de la Mare de Déu, sosté a les mans: «Jo sóc el principi i la fi». Per tant, hem de confiar plenament en Maria, perquè ens faci de guia per arribar a Jesucrist, que és i ha de ser el centre, fonament i el nord de la nostra vida.

Aquests cent anys de la reconstrucció del santuari, doncs, haurien de ser un motiu per a reconstruir/enfortir la nostra adhesió a Jesús, intentar viure el seu estil de vida. I també hauria de ser un motiu per a renovar el compromís de tenir els ulls oberts a les necessitats materials o espirituals dels altres, i mirar de donar-hi resposta amb humanitat i delicadesa, com va saber fer Maria a Canà.

4 - I, finalment, la celebració del centenari de la restauració d'aquest santuari, ha de ser, com ja es veu que és, una ocasió de manifestar/exterioritzar una gran alegria col·lectiva, de tota la vila de Torelló i de la gent de la vall del Ges.

Cal felicitar els membres del Patronat i de la comissió pel seu treball; felicitar les institucions, i totes les persones de la vila per la resposta generosa que han donat a la celebració d'aquest centenari.

Volem tenir un record agraït pels mossens que han estat els capellans custodis d'aquest santuari; del meu record: Mn. Picas, Mn. Moles, Mn. Rubio, i darrerament Mn. Joan Sanglas.

Felicitar-vos a tots els qui amb la vostra visita sovintejada a la Mare de Déu, feu possible que aquest santuari sigui un centre espiritual però també un lloc de trobada/intercanvi social (quantes i quantes coses us heu explicat els uns als altres,

sortint de venerar la Mare de Déu); felicitar el cor, que fa molts anys que solemnitza els actes de culte en aquest santuari.

Torelló porta en el seu ADN -com es diu avui dia- l'estimació i la veneració a la Mare de Déu de Rocaprevera. Déu faci que tot el que representa per vosaltres Rocaprevera, ho sapigueu fer ressonar enmig de la societat, que actualment viu molt d'esquena a la fe, i transmetre-ho, com he dit abans, a les noves generacions, perquè algú ha d'ensenyar als joves a aprendre a mirar cap al cel, cap a la Verge, cap a Crist.

Demanem confiadament a la Mare de Déu de Rocaprevera que ens faci ben fidels al seu Fill Jesús, continuï protegint la vila de Torelló, hi hagi salut i treball, beneeixi abundantment tots els seus fills i filles, petits, joves i grans, i totes les famílies i, en especial els malalts i la gent més gran, i que per molts anys pugueu pujar aquí a Rocaprevera a cantar a la Mare de Déu, la tornada dels goigs: «Puix teniu per qui us venera, dons del cel en abundor, Verge de Rocaprevera deu-nos vostre sant amor». Que així sigui.

Mn. Joan Mir i Tubau
Torelló, 21-9-24